

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/230/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415202554
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6415202554.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivce Hanuskovej, v spore žalobkyne S. D., nar. XX. XX. XXXX, bydliskom M. W., M. XXX/XX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o. so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a. s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692 zastúpenému advokátkou JUDr. Veronikou Kubrikovou, PhD., advokátska kancelária v Bratislave, Martinčekova 13, o zaplatenie sumy 1.249,74 EUR s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/99/2015-183 zo dňa 19. 03. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd konanie o zaplatenie 8,05 % úroku z omeškania zo sumy 559,70 EUR od 23. 02. 2015 do 12. 03. 2015 zastavil, zostáva nedotknutý.
- III. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 1.249,74 EUR s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 559,70 EUR od 13. 03. 2015 do zaplatenia, s 5,05 % ročným úrokom zo sumy 690,04 EUR od 21. 04. 2016 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou a. s. uzavrela Zmluvu o úvere dňa 04. 03. 2008, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 1.659,70 EUR, na ktorý žalobkyňa zaplatila celkovo 2.909,44 EUR. Časť sumy bola zrazená na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa tvrdila, že úverová zmluva neobsahuje predpísané náležitosti, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov, na základe čoho žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd by mal posúdiť aj možnú absolútnu neplatnosť zmluvy, lebo prijatie návrhu zmluvy s dodatkami a zmenami znamená odmietnutie návrhu.

2. Predchádzajúci rozsudok zo dňa 20. 04. 2016, ktorým súd prvej inštancie žalobe vyhovel, bol zrušený uznesením Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16Co/426/2016 - 130 z 11. 05. 2017 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalovaného Poštová banka a. s. Bratislava uzavrel so žalobkyňou dňa 04. 03. 2008 Zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol úver vo výške 1.659,70 EUR (50.000 Sk) splatný v 60 mesačných splátkach po 48,20 EUR (1.452 Sk) vždy k 17. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky do 17. 04. 2008, s úrokovou sadzbou 24 %, celkovou výškou nákladov 37.964,81 Sk (1.260,20 EUR), dátumom konečnej splatnosti 17. 03. 2013, ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) 27,92 %.

3. Okresný súd najskôr posúdil námietku žalovaného, že v danej veci už o nároku žalovaného rozhodol Stály rozhodcovský súd zriadený pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a .s. Bratislava rozsudkom zo dňa 19. 02. 2014, právoplatným 30. 04. 2014, pod sp. zn. IG-C/0411/0369. Rozhodcovským rozsudkom bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 1.249,35 EUR s prísl. Okresný súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 01. 2015, sp. zn. 3 Cdo 27/2011, podľa ktorého pri posudzovaní, či má rozhodcovský rozsudok pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu, môže súd pristúpiť k riešeniu platnosti rozhodcovskej zmluvy. Keďže predmetom žaloby je vydanie bezdôvodného obohatenia, bolo potrebné riešiť otázku, či žalobkyňa plnila na základe vykonateľného rozhodcovského rozsudku, ktorý má účinky ako právoplatný rozsudok. Okresný súd zistil, že pri uzavretí zmluvy o úvere dňa 04. 03. 2008 nebola platne uzavretá rozhodcovská doložka, ktorá nebola individuálne dojednaná. Je uvedená v bode 3. zmluvy, drobným písmom, medzi rôznymi vyhláseniami klienta. Pri podpise nemala žalobkyňa možnosť formulárovú zmluvu uzavrieť bez rozhodcovskej doložky. Keďže rozhodcovská doložka nebola platne uzavretá, rozhodcovský rozsudok nezakladá prekážku rozsúdenej veci. O námietke premlčania okresný súd uviedol, že žalovaný nárok premlčaný nebol. Žaloba na sumu 559,70 EUR s prísl. bola podaná 13. 03. 2015 a o sumu 690,04 EUR s prísl., (spolu 1.249,74 EUR) rozšírená na pojednávaní 20. 04. 2016. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňa plnila spolu 1.800 EUR záškami zo mzdy v období od 12. 04. 2013 do 12. 04. 2016.

4. Okresný súd sa ďalej zaoberal žalobkyňou tvrdenými dôvodmi neplatnosti zmluvy o úvere. Žalobkyňa požiadala dňa 26. 02. 2008 pôvodného veriteľa Poštovú banku o poskytnutie úveru v sume 50.000 Sk prevodom na svoj účet a s dobou splácania 60 mesiacov. Po posúdení žiadosti o úver banka zaslala žalobkyňi návrh zmluvy o úvere, ktorý žalobkyňa akceptovala a podpísala 03. 03. 2008. Zmluvu podpísala 04. 03. 2008 aj banka, čím bola zmluva platne uzavretá.

5. Následne okresný súd podrobil úverovú zmluvu kontrole z hľadiska predpísaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zák. č. 258/2001 Z. z. Nemal preukázané tvrdenie žalobkyne, že zmluva neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, lebo predpísané údaje je možné vyvodiť z celého obsahu úverovej zmluvy. Deň splatnosti prvej splátky 17. 04. 2008, splatnosť každej splátky k 17. dňu v mesiaci, údaj o počte 60 splátok, frekvencia splátok mesačne, výška nákladov 37.964,81 Sk. Žalobkyňa tvrdila, že celkové náklady neboli v zmluve uvedené správne. Žalobkyňi bol poskytnutý úver v sume 49.100 Sk, zníženej o poplatok za poskytnutie úveru 900 Sk. Úver mala splácať v splátkach po 1.452 Sk mesačne. Po zaplatení 59 splátok by zaplatila 87.064,73 Sk, po odpočítaní poskytnutej sumy úveru 49.100 Sk je zrejma celková výška nákladov, ktorá zodpovedá rozdielu 37.964,73 Sk a celkové náklady boli v zmluve uvedené správne. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že zmluva mala obsahovať priemernú RPMN, taká povinnosť bola zavedená do zákona o spotrebiteľských úveroch od 01. 01. 2008 zák. č. 568/2007 Z. z. a súhrnné informácie o údajoch spotrebiteľských úverov poskytnutých veriteľmi, boli zverejnené až 29. 04. 2008. Keďže posudzovaná úverová zmluva bola uzavretá 04. 03. 2008, nemusela obsahovať údaj o priemernej RPMN. Okresný súd nemal preukázané, že v zmluve uvedený ročný úrok vo výške 24 % je v rozpore s dobrými mravmi. Úver bol poskytnutý bez zabezpečenia. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/225/2017 zo dňa 16. 01. 2018, úrok vo výške 32 % nie je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Okresný súd žalobu zamietol, lebo žalované bezdôvodné obohatenie nezistil. Zmluva o úvere nie je neplatná a obsahuje predpísané náležitosti, výška úroku nie je v rozpore s dobrými mravmi. Keďže žalobu zamietol, do výroku neuviedol ako neprijateľnú zmluvnú podmienku rozhodcovskú doložku. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 1, § 2, § 4 ods. 1, ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 43a ods. 1, ods. 2, § 43c ods. 1, ods. 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 107 ods. 1, ods. 2, § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. V časti 8,05% úroku z omeškania zo sumy 559,70 EUR za obdobie od 23. 02. 2015 do 12. 03. 2015, v ktorej bola žaloba zobratá späť, konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP. Okresný súd priznal podľa § 255 ods. 1 CSP žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu 100 % trov konania.

7. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala odvolanie žalobkyňa, ktorá namietala nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Zopakovala, že úverová zmluva je neurčitý právny úkon čo vyplýva z toho, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť veriteľovi, súd vychádzal zo sumy úveru 49.100 Sk s odôvodnením, že bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 900 EUR, ktorý poplatok úverová zmluva nezakotvuje, hoci podľa § 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch taký poplatok musí byť uvedený priamo v zmluve. Na poplatok

odkazuje čl. 2.1 Všeobecných obchodných podmienok a sadzobník poplatkov. V takom prípade ide o poplatok skrytý, s ktorým sa spotrebiteľ nemá možnosť oboznámiť pri uzavretí zmluvy. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemožno požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Okresný súd pri svojich výpočtoch (bod 44. odôvodnenia rozsudku) ráatal s 59 mesačnými splátkami po 1.452 Sk, ktoré uvádza úverová zmluva a poslednú 60. splátku len v sume 1.396,73 Sk, ktorú zmluva neuvádza, čo okresný súd nezdôvodnil a vychádzal tak z nesprávnych údajov. Súčet všetkých mesačných splátok v sume 87.120 Sk je o 844,81 Sk menej ako suma, ktorá zodpovedá výške poskytnutého úveru (50.000 Sk) a v zmluve uvedenými celkovými nákladmi (37.964,81 Sk). Ďalej žalobkyňa v odvolaní zopakovala, že úverová zmluva neobsahuje predpísané náležitosti a to celkovú výšku úveru, lebo tá dosahovala len sumu 49.100 Sk a nie 50.000 Sk. Ak okresný súd dospel k záveru, že celková výška poskytnutého úveru je suma 49.100 Sk, potom aj hodnota ročnej úrokovej sadzby v zmluve je uvedená nesprávne. Ak súd dospel k záveru, že posledná, 60. splátka bola len 1.396,73 Sk, zmluva neobsahuje údaj o výške poslednej splátky. Vzhľadom na pochybnosti o výpočte celkových nákladov mal súd skúmať aj to, či hodnota RPMN 27,92 % uvedená v úverovej zmluve, korešponduje so skutočným stavom, lebo podľa výpočtu súdu, uvedeného v bode 44. odôvodnenia rozsudku je hodnota RPMN 28,51 %. Žalobkyňa ďalej spochybnila záver okresného súdu, ktorý zaujal stanovisko, že odplata za poskytnutie úveru v miere 24 % ročne nemožno považovať za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. V čase uzavretia úverovej zmluvy bola priemerná hodnota úrokových sadzieb za poskytnutie úverov bankami 13,11 %. Ak by bol v úverovej zmluve dohodnutý úrok v uvedenej priemernej hodnote 13,11 % ročne, spotrebiteľ by za 5 rokov (60 mesiacov) zaplatil dodávateľovi o 27.225 Sk menej. Na uvedené skutočnosti okresný súd neprihliadal, vychádzal tak z nesprávneho právneho posúdenia a jeho rozhodnutie nie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe vyhovieť.

8. V replike na vyjadrenie žalovaného žalobkyňa uviedla, že Rozsudok súdneho dvora vo veci C-42/15 podporuje jej tvrdenie, že ak zmluva o úvere neobsahuje všetky predpísané náležitosti, uvedené v čl. 10 ods. 2, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť obsah svojho záväzku. Na podporu tvrdenia, že žaloba je dôvodná a očakávala, že spor bude rozhodnutý v súlade s rozhodovacou praxou, žalobkyňa uviedla rozhodnutia všeobecných súdov.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že poplatok v sume 900 Sk uvedený v bode 2.1 Všeobecných obchodných podmienok a v sadzobníku, je za poskytnutie úveru na účet v inej banke, tak ako uviedla žalobkyňa v procese vybavovania jej zmluvy. Žalobkyňa nespochybnila svoju vedomosť o tom, že úver jej bol vyplatený vo výške zníženej o príslušný poplatok. V čl. 3.2. Zmluvy o úvere je uvedené, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami, sadzobníkom poplatkov. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že poplatky za poskytnutie úveru musia byť uvedené v zmluve, podľa rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C-42/15 zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvanlivom nosiči. V zmluve o úvere je výška nákladov aj hodnota RPMN 27,92 % uvedená správne a bola vypočítaná podľa vzorca ku dňu uzavretia zmluvy. Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok. Žalobkyňa spochybňuje 24 % ročný úrok dohodnutý v zmluve a to porovnaním s priemernou úrokovou sadzbou, ktorá bola 13,11 %. Uvedené vyjadruje aritmetický priemer, do ktorého vstupujú minimálne aj maximálne hodnoty. Dohodnutá úroková sadzba nepredstavuje ani dvojnásobok udávanej priemernej hodnoty, preto nie je v rozpore s dobrými mravmi. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo/26/2011 zo dňa 26. 04. 2012 vyplýva, že neprimeraným zmluvným úrokom by bol taký úrok, ktorý štvornásobne prevyšoval obvyklú úrokovú sadzbu. Žalobkyňa zmluvu podpísala, prijala peňažné plnenie a platila splátky, k prerušeniu splácania došlo len z dôvodu jej platobnej neschopnosti. V konaní sa viac sústredila na rôzne iné rozhodnutia a ich situáciu, ako na vlastnú zmluvu. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

11. Odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné. Okresný súd jasne a zrozumiteľne uviedol, na základe čoho mal preukázané, že sporná úverová zmluva bola platne uzavretá, vrátane odplaty za poskytnutie úveru a obsahuje predpísané náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Aj podľa odvolacieho súdu žalobkyňa nepreukázala, že by žalovaný nemal úverovou zmluvou podložený právny nárok na peňažné plnenie od žalobkyne, ktoré žalobkyňa požaduje vydať ako bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu, z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy, resp. z dôvodu, že úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

12. Už v predošlom zrušujúcom uznesení č. k. 16Co/426/2016-130 z 11. 05. 2017 odvolací súd uviedol, že výsledky dokazovania neumožnili urobiť záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Uvedený záver odvolacieho súdu sa vzťahoval na skutkové zistenia a v tom smere na tvrdenia uvedené v žalobe. V ďalšom konaní sa však žalobkyňa zamerala viac na právne posúdenie a interpretácie ochrany spotrebiteľa z iných rozhodnutí všeobecných súdov. Pretože okresný súd bez návrhu uviedol vo výroku predošlého rozhodnutia č. k. 5C/99/20015-100 zo dňa 20. 04. 2016 ako neprijateľnú zmluvnú podmienku rozhodcovskú doložku, odvolací súd zrušil celý rozsudok, lebo v prípade zamietnutia žaloby na plnenie z bezdôvodného obohatenia nemá z hľadiska výsledku sporu (a posúdenia úspechu) význam. Keďže neskorším rozsudkom okresný súd žalobu zamietol, s rozhodcovskou doložkou ako neprijateľnou zmluvnou podmienkou sa správne zaoberal iba v odôvodnení rozhodnutia.

13. Žalobkyňa nepreukázala, že zmluvné strany nedosiahli dohodu o podstatných náležitostiach právneho úkonu a že právny úkon je neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Úverová zmluva podľa všeobecnej úpravy uvedenej v § 497 Obchodného zákonníka predpokladá dohodu o záväzku veriteľa (banky), že dlžníkovi poskytne peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktoré vyžaduje § 4 ods. 2 v spojení s § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, bez ohľadu na to, či ich obsahujú aj všeobecné obchodné podmienky banky či iného dodávateľa spotrebiteľského úveru, sú na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ich spotrebiteľská zmluva neobsahuje, čo ale nie je posudzovaný prípad, právna úprava výslovne trvá na platnosti úverovej zmluvy za predpokladu, ak bol poskytnutý úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. Pre platnosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy teda postačuje, ak sa prelína poskytnutie úveru veriteľom a jeho čerpanie dlžníkom. Právna úprava spotrebiteľskej úverovej zmluvy nepripúšťa neplatnosť ani v prípade nezachovania písomnej formy. Spochybňovaním správnosti vyčíslenia celkových nákladov v tom, že celková suma dohodnutých splátok je o 844,81 Sk nižšia, ako súčet dohodnutej sumy úveru a celkovej výšky nákladov, uvedených v úverovej zmluve, žalobkyňa neplatnosť úverovej zmluvy nemohla preukázať, ani to, že táto hodnota je uvedená v jej neprospech..

14. Pokiaľ ide o výpočet nákladov úveru, uvedený v bode 44. odôvodnenia rozsudku, súdu prvej inštancie, ten si osvojil tvrdenie žalovaného, ktoré je uvedené v zápisnici o pojednávaní č. k. 5C/99/2015-175 z 05. 03. 2018, na ktorom bol prítomný aj zástupca žalobkyne. Tvrdenie, že úverová zmluva obsahuje nesprávnu hodnotu RPMN a že hodnota RPMN je 28,51 % nebolo preukázané už len z toho dôvodu, že žalobkyňa ničím nepreukázala, že strany sa dohodli na poskytnutí úveru 49.100 Sk a nie v sume 50.000 Sk, ktorá je uvedená v zmluve.

15. K tvrdeniu o neplatnosti odplaty za poskytnutie úveru z dôvodu rozporu s dobrými mravmi okresný súd poukázal na rozhodnutie nadriadeného súdu, ktorý posudzoval úrok vo výške 32 %. Odvolací súd dodáva, že v od 01. 09. 2014 právny poriadok upravuje v § 1a ods. 1 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, že odplata nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Ak vychádzame z toho, že neskoršia právna úprava bola prijatá na ochranu spotrebiteľa, potom argumentácia žalobcu neobstojí, lebo dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby by zodpovedal hodnote $2 \times 13,11 = 26,22 \%$, čo v zmluve dohodnutý úrok 24 % nepresahuje. Súdu neprislúcha vstupovať do zmluvného vzťahu strán sporu iba z dôvodu, že pomer medzi poskytnutým úverom a sumou, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť (aj vzhľadom na zmluvne dohodnutú dobu splácania úveru), sa dlžníkovi dodatočne javí ako vysoký, neprimeraný a neproporcionálny, alebo pri uzavretí úverovej zmluvy s právnym predchodcom žalovaného na podmienky poskytnutia úveru a záväzky dlžníka pristúpil.

16. Žalobkyňa spojila svoje očakávanie, že žaloba je dôvodná s rozhodovacou praxou všeobecných súdov. V tom prípade na podporu žaloby, resp. odvolania by bolo korektné uviesť nielen to - ktoré

rozhodnutie všeobecných súdov a ich právne posúdenie, ale aby žalobkyňa konkrétne uviedla, v ktorom z pripojených rozhodnutí súdy riešili rovnaký skutkový stav, aký zistil okresný súd v posudzovanej veci a ďalej, že skutkové zistenia v prípade jej sporu neboli správne.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V konaní bol úspešný žalovaný, preto mu správne okresný súd priznal náhradu trov konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške nároku rozhodne súd prvej inštancie.

18. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým konanie o zaplatenie 8,05 % úroku z omeškania zo sumy 559,70 EUR od 23. 02. 2015 do 12. 03. 2015 zastavil (II. výrok), nebol napadnutý odvolaním a v tejto časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

19. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)

(§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.